

Konspekt szkółki niedzielnej

4. NIEDZIELA ADWENTU

Główna myśl: Muszę czuwać.

Tekst: Ewangelia Jana 1,19-23 – świadectwo Jana Chrzciciela o Jezusie

Wiersz przewodni: Ewangelia Jana 1,23b

„Prostujcie drogę Pana.”

Cele:

Dziecko wie, kim jest Jan Chrzciciel.

Dziecko zna postać Eliasza.

Dziecko wie, kim jest prorok.

Dziecko wie, że musi być czujne, by dobrze przyjąć Pana.

Dziecko wie, jak pielęgnować drogę, którą kroczy z Bogiem.

Propozycja piosenki: „Muszę czuwać”, śpiewnik „Chwalmy Pana” Wydawnictwo „Augustana”, Bielsko-Biała 1992, nr 348

I. Wstęp

Dla młodszych dzieci

Kim jestem? – zgadywanka

Pomoce: charakterystyczne przedmioty dla danej postaci z bajki np. czerwona czapeczka, czapka krasnoludka, garnek miodku – Puchatek, czapka Mikołaja, drewniany kijek – Pinoko.

Przebieg: Prowadzący pokazuje przedmioty charakterystyczne dla danej postaci, może też mówić słowa lub pokazać jej charakterystyczny gest.

Podsumowanie: Czy zawsze od razu poznajemy znane osoby, które spotykamy? Czasem trudno jest rozpoznać osobę i musimy zapytać: Kim jesteś?

Tak samo musieli pytać ci, którzy chcieli dowiedzieć się o kimś czegoś więcej. Kim były osoby, które wzbudzały takie zainteresowanie, posłuchajcie.

Dla starszych dzieci

O kogo chodzi? – zgadywanka

Pomoce: przygotowane wcześniej zdania opisujące wybrane osoby:

- 1 młody pasterz, został królem, grał na harfie, pisał Psalmy, pokonał Goliata (Dawid)
- 2 przyszedł z ważną wiadomością, posłaniec Boży, pojawił się w świątyni, powiedział, że urodzi się dziecko (anioł)
- 3 był kapłanem, wraz z żoną modlił się o dziecko, przez 9 miesięcy był niemową, anioł powiedział, że będzie miał syna (Zachariasz)
- 4 była żoną Zachariasza, jej synem był Jan Chrzciciel (Elżbieta)

Przebieg: prowadzący czyta głośno po jednej informacji opisującej daną postać; dzieci próbują odgadnąć kto jest tak opisany.

Podsumowanie: Nie zawsze jesteśmy w stanie od razu, po jednej informacji rozpoznać daną osobę. Musimy czasem dłużej się zastanawiać, pytać: „Czy na pewno to jest ta postać?”. Tak jest i w dzisiejszej historii.

II. Szkółka

Pomoce: prowadzący i 3 osoby, które przedstawią postacie: Jana Chrzciciela, kapłana i Lewity.

Informacje dla prowadzącego: szkółkę można przedstawić w formie czterech krótkich scenek, podczas których dowiemy się, o co pytali Jana Chrzciciela kapłan i Lewita i jaką odpowiedź usłyszeli.

Prowadzący przedstawia krótko osoby, które pojawiają się: kapłan, Lewita, Jan Chrzciciel.

- 1. Przedstawienie postaci: Kapłana, Lewity i Jana Chrzciciela** – Kapłan: osoba, która służyła w świątyni, składała Panu Bogu ofiary, które przynosili ludzie. Lewita: zajmował się pilnowaniem i sprzątaniami świątyni, przygotowywał liturgię (zajmował się oprawą muzyczną i śpiewem), wykonywał też inną pracę zleconą przez kapłana. Jan Chrzciciel: syn Elżbiety i Zachariasza, którego Pan Bóg wybrał do ważnego zadania.
- 2. Pierwsza scenka:** – Kapłan i Lewita podchodzą do Jana Chrzciciela
Kapłan pyta: Kim jesteś? Jesteś Chrystusem?
Prowadzący mówi: Dlaczego uważają, że Jan Chrzciciel może być Chrystusem? Bo mówi do ludzi, naucza ich i chrzci.
Jan Chrzciciel odpowiada: Ja nie jestem Chrystusem.
- 3. Druga scenka** – *Kapłan pyta:* Kim więc jesteś? To może Eliaszem?
Prowadzący: Dlaczego uważają Jana Chrzciciela akurat za Eliasza? Kapłani czytali Biblię, Stary Testament, a tam zapowiadane jest przyjście proroka Eliasza (Malachiasz 3,23: „Oto Ja pošlę wam proroka Eliasza, zanim przyjdzie wielki dzień Pana.”) Stąd ich wniosek, że jeżeli Jan nie jest Chrystusem, to pewnie jest Eliaszem, który poprzedzi przyjście Chrystusa.
- 4. Trzecia scenka** – *Lewita:* To jesteś prorokiem?
Prowadzący: Ludzie myśleli, że Jan jest prorokiem, bo mówił takie rzeczy, których zwykły człowiek raczej nie mówi. Nie bał się krytykować złego postępowania ludzi; pouczał tych, którzy na to zasługiwali, między innymi takich ważnych ludzi jak: celnicy, żołnierze.
- 5. Czwarta scenka** – *Kapłan:* No to powiedz nam, kim jesteś? Co powiesz o sobie? Co mamy powiedzieć osobom, które nas do ciebie przysłały?
Prowadzący: Kapłan i Lewita nie mieli już pomysłów, kim może być Jan Chrzciciel.
Jan Chrzciciel: Ja jestem głosem wołającego na pustyni: Prostujcie drogę Pana. Czuwajcie, bądźcie gotowi!

III. Zakończenie

Jan nawołuje ludzi do poprawy swego życia, by zostawić to, co złe. Zastanówcie się, czy lubicie, gdy ktoś was krytykuje za to, co złego robicie, mówicie?

Co dla nas znaczy to zawołanie Jana Chrzciciela: Czuwaj! Prostuj drogę Pana!

Muszę czuwać, być uważnym, by wiernie iść drogą za Panem.

1. Wiersz biblijny

Ewangelia Jana 1,23b: „Prostujcie drogę Pana.”

Pomoce: na szarym papierze zaznaczamy sznurkiem (przyklejając sznurek za pomocą masy mocującej) krętą drogę; na niej zapisujemy wiersz biblijny, którego będziemy uczyć.

Przebieg: wytłumaczyć dzieciom, że mówiąc „Prostujcie drogę”, nie chodzi o taką drogę, którą jeżdżą samochody, rowery. Lecz mówimy o drodze jako życiu każdego człowieka. Często jest ono pozakręcane, bo jesteśmy nieposłuszni, kłócimy się (*pokazujemy zakręconą drogę, którą zaznaczyliśmy*). A wiersz, który dziś poznajemy mówi, że mamy prostować drogę, czyli odrzucać wszelką złość, nieposłuszeństwo, zawiść, kłamstwo. Dlatego zaznaczoną krętą drogę, prostujemy przymocowując sznurek w inne, przygotowane miejsce; według tego, o czym mówi wiersz.
(*informacja: przygotowując wiersz do nauki, najlepiej zaznaczając drogę krętą, od razu delikatnie zaznaczyć miejsca prostej drogi*)

2. Prace plastyczne

A. Droga - pomysł uczestników kursu prowadzenia szkótek niedzielnych dla początkujących

Pomoce: kartka papieru, kredki, mazaki, bibuła, klej, ołówek, kolorowa bibuła, patyczki, cekiny, pocięte na małe kawałki plastikowe rurki, wydrukowany poznany wiersz.

Przebieg: na kartce dzieci rysują drogę, którą następnie kolorują lub wyklejają różnymi przyniesionymi rzeczami. Na koniec przyklejamy poznany wiersz.

Wszystkie drogi, zrobione przez dzieci, można połączyć w jedną, wspólną drogę i powiesić w sali. Na końcu drogi, która powstała można przyczepić narysowany wcześniej żłóbek. Bo to do Jezusa ma prowadzić droga.

Dlaczego taka praca? Bo droga każdego człowieka jest inna.

B. Wesołe, świąteczne spinacze - pomysł Beaty Janoty

Pomoce: duży kolorowy spinacz, wzór narysowany na bloku technicznym, kartonie, lub kolorowej mikrogumie, nożyczki, klej na gorąco, lub klej poxipol.

Przebieg: wyciąć wzór z kartonu, bloku technicznego lub mikrogumy, następnie ozdobić wycięty wzór farbami, brokatem, cekinami itp.; z tyłu ozdoby używając kleju przymocować duży spinacz.

